

FORIE SĂPTĂMÂNALĂ PENTRU POPOR

DIRECTOR: Pr. VASILE CHINDRIȘ

Redacția și Administrația
Cluj, Str. Chintăului Nr. 51
TELEFON: Nr. 3065ABONAMENTE: Pe un an Lei 100
Pe 6 luni " 50
Pe 3 luni " 30
In streinătate dublu. În America 2 dolariINREGISTRATĂ LA
TRIBUNALUL CLUJ SUB
Nr. 85.

GLAS DE CHEMARE

După pilda Domnului și a evangheliei, nu mai puțin mișcătoare e chemare Bisericii la unitate... „Pentru unirea tuturor. Domnului să ne rugăm!” zice una din ecteniile cele mai des repetate la sfintele slujbe. „Să ne iubim unii pe alții, ca într'un gând să mărturisim!” ne spune Ea, la sfânta jertfă liturgică.

Câtă înțelepciune!

Dragostea e temelie unirii, e cimentul ei. Unde ea lipsește, încep criticile, cărtirile, desbinările. Cele mai multe „opinii” teologice și sisteme „sofianice” sunt numai o mască a lipsei de dragoste.

De câte ori nu aminteste Biserica cuvintele Apostolului: „Să păziți unirea spiritului în legătura păcii”, căci, „Este un Domn, o credință, un botez, un Dumnezeu și tatăl tuturor, care este peste toate și prin toate și într'u voi toți” (Efes. 4,3-6). Apoi: „Indemnu-vă, fraților, pentru numele Domnului nostru Isus Cristos, ca toți să grați la fel și să nu fie desbinări în sânul vostru” (I Cor. 1,10).

În adevăr, la fel a vorbit creștinătatea Răsăritului și a Apusului nu numai în primele șapte sinoade ecumenice, ci și mai târziu la Bari (1098), la Lyon (1274), la Florența (1439). Acest din urmă sinod e trecut și în pravila slăvitului Domn Matei Basarab, iar cronicarii ne spun că hotărîrea lui de unire s'a zădărnicit numai prin zavistia boerilor, în deosebi a lui Marcu din Efes.

Nici după aceea încercările de unire nu lipsesc. Așa se unesc Rutenii la Brestlitovsk (1595); așa Românii Transilvăneni (1700). Pius IX chiamă la sinodul ecumenic din Vatican (1869-70) și pe Răsăriteni, nu numai pe Apuseni. Benedict

XV întemeiază o Congregație deosebită pentru Biserica Răsăritului. Tot ei înființează celebrul Institut Oriental. În ceace face urmașul său, fericitul într'u pomenire Pius XI întrece orice închuire. Institutele recunoștinței dela Blaj, episcopia română unită a Maramureșului catedrala și reședința episcopescă unită din Cluj, dreptul de a sluji și românește în biserica universității din acest oraș, reședința arhiepiscopiei catolice și seminarul catolic din București, Colegiul românesc din Roma, — iată câteva din faptele lui. Cu dreptul putea zice: Veniți; toate sunt gata! Pe cine să nu-l miște chemări de acestea?

Canonic I. GEORGESCU

Minciuna și pe Cruce

Peste întinderi, mantia iernii s'a așezat ca un lînțoliu, îmbrăcând în haină albă grădina liniștii — cimitirul. Sub acest, covor alb de fulgi presărările de morminte stau adormite într'o liniște incrementă.

Acestea locuri m'au atras întotdeauna. Retras aici în grădina liniștii, te simți mai aproape de veșnicie. Gândul sboară descătușat ca o clipire de înger spre meditație, spre înțelesul, adevărilor veșnice. Sufletul se simte în această mănăstire de adormiri, mai aproape de Dumnezeu. Aici, unde ochiul la fiecare pas, întâlnește țărâna care astupă tânguirile urei vieți, omul își poate da mai bine seama de minciuna mărtefiei omenești.

Dar și acest loc, unde toate drumurile unei vieți se opresc, este profanat de minciuna lumii.

La căpătâiul unui mormânt proaspăt stă înfiptă o cruce. Pe lemnul tare de gorun stă săpată o inscripție: „Dormi în pace suflet bun”.

Se poate, ca acest suflet de curând plecat să fie fost întradepăr un suflet bun. Fără să vrea însă, gândul mă îndeamnă a căuta să văd și mormântul unui om rău.

Credința deșartă

Vas gol, vas plin — Preot, hornar — Cruce, potcoavă. Numărul 13. Pravilă pascălie, zodie, papagal. În palmă în cărți, în bobi sau cafea?

Duminecă, în 14 Ian. c., Părintele S. Chișiu, la biserica „Bunavestire” din Cluj, în predica dela Sf. liturghie o căutat să răstoarne mulțimea de idoli cari și în veacul nostru tot se mai cinstesc de mulți creștini.

Se crede că numai la sate sunt superstiții și credințe deșarte. Trebuie însă a constata tristul adevăr că și capul oamenilor luminați cu electricitate deia oraș este tot așa de întunecat în cunoștința religiei și a lui Dumnezeu.

Cred în noroc sau nenoroc

„Să nu ai dumnezei streini”

întâlnind un om cu vas gol sau plin, întâlnind un preot sau hornar.

Incunjură numărul 13 ca nenorocos, iar găsind o bucată de potcoavă au o bucurie nespuse de mare zicând că aceasta le aduce noroc. O cos la casă în pragul ușei sau o așează într'un cuiu în loc de cruce.

Alți caută a-și citi norocul în hârtia scoasă din cutie cu ciocul de un papagal.

Ce minte și credințe pot avea cei cari întind palma unei țigănci ca să le spună norocul sau își caută nenorocitul de noroc în cărți de joc (care-i biblie deavolească,) bobi, sau cafea?

Nici în zodie, pravilă sau pascălie nu poate citi cineva soarta și viitorul. Acesta este singur în mâna lui Dumnezeu.

Să nu se creadă în vorbele pascăliților, chiar dacă între atâția amăgitori cineva se dă de călugăr sau preot. Adevărații preoți sau călugări nu înșeală poporul cu astfel de lucruri ci acestea le fac numai șarlatanii și exrocii cari vânează bănuții din punga săracului de bani, minte și credință.

P. V.

cuvântări și pe cruci uriașe la căpătâi, luxul și întrecerea în laude și deșertăciuni omenești.

Ele nu vor ajuta cu nimic, mântuirea celui dispărut pentru totdeauna dintre noi.

Dar, durere, stă răstignită ca o mărturie a îngâmării omenești, minciuna și pe cruce

de G. B. Sântioneanu

Colindând cimitirul în lung și în lat, citiam inscripția de pe toate pietrele și crucile de strajă la morminte; și spre marea mea surprindere n'am aflat ca între cei trecuți din lumea aceasta decât suflete bune, suflete blânde, suflete credincioase...

Ba da, văd într'o margine niște mormane de pământ diform așezate. Iată, îmi zic, locul celor condamnați de a nu se fi învrednicit nici de un mormânt cu cruce.

— Cine-s cei de sub acest pământ — întreb pe gropași.

— Oamenii nimănui, cei morți pe stradă, prin spitale sau cerșetorii aruncați unul peste altul câte 20 într'o groapă.

Mă gândeam atunci la săracul Lazar din Evanghelie, mort în stradă, și la mormântul pompos al bogatului, la capul căruia erau scrise pe piatră de marmură virtuțile sale, spre pomenire tuturor veacurilor.

Am constatat atunci că scrisoarea dela morminte nu mărturisește adevărul întotdeauna.

Dece nu pui cu cel chemat la Domnul, un crâmpel de rugăciune umilă, pentru a fi smerit în fața Atotputernicului. Nu să răstignești în

CĂZUTĂ PRADĂ VORBIRII DE RĂU

O mișcătoare întâmplare ce arată unde poate duce vorbirea de rău. Vorbirea de rău un lucru cu totul protivnic Evangheliei Domnului Isus. (Efeseni 4,31-32; Tit. 3,2; Iacov 4,11)

„Șase lucruri urâte Domnul și chiar șapte li sunt urâte: ochii truși, limba mincinoasă, mâinile cari varsă sânge nevinovat, inima care urzește planuri nelegiuite, picioarele cari alergă

repede la rău, martorul mincinos, care spune minciuni și cel ce stârnește certuri între frați“ (Proverbe 6,16—19)

Intr'un oraș o tânără fată credincioasă ră-mase orfană de părinți. Neavând unde merge sărmana fată fu primită de o mătușă a ei care îi dădu o odăiță mică unde să locuiască. Ca să nu fie o povară prea grea pentru mătușa ei, fata începu să lucreze la un atelier de croitorie, câștigându-și cu trudă bucată de pâine. Sufletul ei era plin de tristețe neavând pe nimeni în lume, totuși toată mângâierea ei era Cel de sus cărui se ruga cu credincioșie. În acel oraș erau câțiva tineri stricați cari văzând-o pe stradă și-au pus de gând s'o atragă în păcat bătănu și astfel joc de ea.

Intâlnindu-o pe drum i-au arătat calea în multe rânduri și cu fel de fel de vorbe au căutat să se împrietenească cu ea, ca astfel să i poată răpi cece avea ea mai scump: cinstea și numele cel bun. Tânăra fată fiind cuminte i-a respins cu hotărâre spunându-le răspicat să-și caute de drum și să-i dea pace E săracă dar cinstită!

Văzându-i încăpăținarea, tinerii sau înciudat și s'au sfătuit să se razbune asupra ei într'un mod foarte murdar. Unul dintre ei care era cel mai ticălos dintre toți, în toate părțile a început s'o vorbească de rău, să spună tot felul de minciuni asupra ei, ca și cum ar fi cea mai stricată fată din tot orașul. Tânărul acela desfrânat, cu o silință deavolească și-a pus în gând să nimicească numele bun ce-l avea sărmana fată, fără ca ea să fie vinovată. Vorbele lui, încetul cu încetul s'au împrăștiat în toate părțile (și cum vorbele rele asupra celor credincioși se prind și se cred mai repede parcă de cât despre cei păcătoși, ele ajunseră la urechile mătușii ei, care o certă aspru și o amenință că de mai aude ceva, o alungă din casă, căci nu vrea să tie pe lângă casă o ființă stricată.

Vorbele rele, — că ar fi făcut cutare lucru, că ar fi fost în cutare loc, și altele au ajuns tot mai stăruitoare la urechile mătușii sale, care în cele din urmă, cu toate lacrimile și desvinovățirile fetei, o alungă din casa ei, fără să fie vinovată. Cinstită și credincioasă, sărmana fată plecă în lume alungată ca un câine, cu o mare durere în suflet

„Lepădați dar orice fel de prefăcătorie, de pismă și de clevetire... Cine vorbește, să vorbească cuvintele lui Dumnezeu (I. Petru 2,1; 4,11).“

Singurică, își căută de lucru în diferite locuri, unde de muncă grea și durere se îmbolnăvi de plămâni și în scurtă vreme muri ca un copil al nimănui. Trupul ei nevinovat fu înmormântat ca vai de el din mila oamenilor.

Diavolul se folosise bine de slujitorii lui. Trecură mai mulți ani. Tânărul care nimiciise cu atâta răutate o sărmană ființă nevinovată, plecă și el în alte orașe, unde după mai mulți ani, fu pedepsit de Dumnezeu ajungând într'o stare nenorocită.

La o bucată de timp se întoarseră iar în orașul unde murise tânăra fată și pe drum își aduse aminte de fapta ce o făcuse și se gândi că poate din cauza aceasta l-a pedepsit Dumnezeu așa, de amar. Noaptea visă următorul vis: Mergând pe drum se văzu înaintea unei biserici deschise, în mijlocul căreia se afla un sicriu luminat de 4 lumânări. Apropiindu-se de sicriu văzu cu spaimă că acolo se afla chiar tânăra pe care o vorbise de rău.

Privind-o, cugetă cu durere, cum ar putea el repăra răul ce l-a făcut. Atunci fata se sculă și-i spuse: „Du-te și adă un vas cu apă“. După ce aduse vasul cu apă ea îi zise: „Acum du-te și varsă apa în curte. Dânsul făcu întocmai

În cele din urmă, moartea îi zise: „Strânge acum iar apa în vas și atunci ai îndreptat răul ce mi l-ai făcut.“ Dar cum mai pot eu aduna apa, după ce-am vărsat-o pe pământ se întrebă el cu întristare? Stând cu vasul în mână începu a plânge și lacrimile umplură vasul. Lacrimile și căința l-au iertat, dar răul făcut nu l-a mai putut îndrepta căci cinstea și vieța tinerei fete nu le-a putut pune la loc.

Tâlcul acestei istorioare nu este greu de înțeles. Dragostea creștină ne oprește să vorbim de rău pe aproapele nostru. Ce păcat să lovești pe cel ce nici nu poate apăra. Cel de sus nu va lăsa nerăsplătit răul ce se face celui nevinovat.

U. T.

Un „câștig“ cu pierdere și o „pierdere“ cu câștig

„Cel ce va voi să-și scape viața, o va pierde, dar cel ce-și va pierde viața pentru Mine și pentru Evanghelie o va câștiga (Matei 10, 39)“

În cele lumești, pentru ca un om să ajungă bogat, trebuie să-și agonisească mereu, să-și strângă mereu averi și bani. Trebuie să adune mereu fără să risipească, să câștige mereu fără să piardă, trebuie să ia mereu dela toți fără ca să dea nimănui nimic.

În cele sufletești însă nu e așa. Ca să-ți câștigi averi în cer, acolo „unde furii nu le sapă și rugina nu le mănâncă“, nu trebuie să strângi și să agonisești. Trebuie să „risipești“ și să „pierzi“ totul în lumea aceasta, în vestirea Evangheliei și în fapte bune.

Trebuie să-ți pierzi mereu: odihna ta, liniștea ta, tihna ta, bucuria ta. Trebuie să-ți pierzi chiar și viața din lumea aceasta. Căci tocmai în această „pierdere“ stă câștigul. Și numai prin această „pierdere“ poți ajunge la câștigul cel mare.

Câștigul cel mare, Vieța și fericirea Veșnică, atârână tocmai de pierderea aceasta. În măsura în care ai știut să „pierzi“, și le-ai pierdut acestea în lume — pentru Domnul Isus și Evanghelia Sa — în această măsură vei fi „despăgubit“ în viața viitoare, pentru ele.

Dacă ai pierdut totul, vei câștiga acolo sus în Cer, Dacă însă n'ai

pierdut nimic, dacă le-ai câștigat toate acestea în lume, să știi că în viața viitoare, ai pierdut totul.

În lumea sufletească e legea aceasta: pierzând aici, câștigi acolo; câștigând aici, pierzi acolo. Pierzând pentru Domnul, în lume, totul, câștigi în cer, dela El, totul; câștigând în lume pentru păcat totul, pierzi în viața viitoare, totul.

Vieța oricărui creștin s'ar putea asemăna cu un bilanț, după care s'ar putea socoti valoarea lui sufletească. Bilanțul are numai „pierderi“ și „câștiguri“ tot așa și creștinul.

După acest bilanț se poate măsura valoarea lui sufletească și gradul de căldură. E „rece“, „caldicel“, sau ferbinte“ (Apocalips 3,15),

Căci cu cât omul va căuta să „piardă“ mai mult, cu atât va câștiga mai mult. Și cu cât va căuta să „piardă“ mai puțin în lumea aceasta, cu atât va pierde mai mult, până se va apropia de „falimentul“ cel mare, de pierderea cea mare și veșnică a sufletului și vieții sale sufletești.

În acest înțeles a grăit Mântuitorul: „Căci oricine va vrea să-și scape viața, o va pierde; dar oricine își va pierde viața pentru Mine și pentru Evanghelie, o va

câștiga. (Marcu 8, 35).“

E acesta un testament, care va rămânea până la sfârșitul veacurilor și prin care a trebuit, și va trebui, să treacă toți creștinii. Aici se arată curajul și tăria noastră evanghelică. În felul cum știm să „pierdem“ totul să „renunțăm“ la tot ce ne dă lumea, în folosul Evangheliei. În felul cum știm să stăm neclintii în valurile și ispitele lumii. În felul cum știm să „luptăm lupta cea bună“ cu prețul vieții noastre, stând pururi gata, pentru Domnul, să suferim tot ce ne-ar putea face lumea.

Să ști deci iubitul meu, că până umbli în lumea aceasta, să-ți scapi onoarea și cinstea, până nu-ți pierzi tihna, pacea, liniștea și chiar viața în lumea aceasta, pentru Domnul și pentru Evanghelia Lui n'ai câștigat nimic în lumea cealaltă, n'ai făcut nimic pentru sufletul tău.

Domnul Isus a spus că cel ce-și va pierde viața pentru El și pentru Evanghelia Lui, o va câștiga.

Să-L mărturisim mereu pe Domnul și Evanghelia Lui fie și cu „pierderea“ cinstei noastre, a tihnei noastre, a liniștei și chiar a vieții noastre din lumea aceasta. Să pierdem totul pentru El.

Să nu ne uităm la prețul acestei

vieți pământești, la cinstea ei, la cruțarea și scutirea ei, căci prin aceasta pierdem viața și împărăția cea cerească.

Un bilanț are numai două partide: „Câștiguri și pierderi“. Evanghelia are numai două feluri de suflete: Câștigați și răscumpărați prin Sângele Mielului [Apocalips 5,9] și pierduții dela Apocalips 22,15, cari vor moșteni iazul cel de foc.

Tu cetitorule din care faci parte?

Traian Dorz

Avuția

Orice avuție, fie în știință fie în avere, câștigată fără trudă și în depărtare de Dumnezeu, mărește setea după avuție. Chiar câștigată cu trudă, însă depărte de Dumnezeu, astfel de avuție este păcat. Iar fiecare păcat întărește pofta pentru un păcat nou.

Orice avuție câștigată prin Dumnezeu, face om să fie mulțumit și stinge setea după avuție.

„In casa Tatălui Meu sunt multe locașuri“ (Ioan 14, 2)

O, ce dulce și ce scumpă făgăduință ne arată și ne dă nouă scumpul nostru Mântuitor!

El ne zice mângâios și dulce:

„Să nu vi se tulbure inima. Aveți credință în Dumnezeu, și aveți credință în Mine.

— In casa Tatălui Meu sunt multe locașuri. Dacă n'ar fi așa V'as fi spus. Eu mă duc să vă pregătesc un loc.

Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi“ (Ioan 14,1-3).

Domnul ne făgăduiește o casă în cer, ne făgăduiește un locaș de odihnă.

O, ce lucru scump, ne făgăduiește Domnul Isus!

O casă... Un locaș...

Se poate ceva mai dulce, mai duios, ca o casă, ca un locaș?

Dar, iubii mei, pentru a înțelege și mai bine, cât pe departe măcar scumpă făgăduință a Domnului, că în casa Tatălui sunt multe locașuri pentru noi, vom face aici o slabă asemănare cu casa pământească a omului.

— Renumitul predicator francez, Bessières descrie casa omului, în cuvintele cele mai duios și mișcătoare:

„Casă... Oare v'ați gândit voi cândva asupra înțelesului acestui cuvânt? — Casă aici, pe pământ! — apoi aceasta este un sălaș, un adăpost neatârnat de nimeni, — aceasta este un loc de odihnă... — Să bată furtuna cumplit peste câmpii să șuere vântul și să se mânia, să bată ploaia peste ferestre cu furie, — dar aici este un adăpost liniștit, un adăpost cald și prea

plăcut, — Să amenințe dinafară cumplit alte grozavii, încă și mai puternice: să fie îndreptată împotriva voastră suflarea cea veninoasă a urei, să vă sfășie nunele vostru clevețire și pizma, — dar aici, în casa voastră, cu voi este dragostea cea credincioasă, aici inima voastră poate să se desfășeze în liniștea sa, — aici, în casa ta — cel puțin — poți să suferi și să plângi liniștit.

Astfel, toate popoarele, cari țineau cât de cât la demnitatea lor, preferau mai curând să meară, decât să îngăduie o încălcare a acestui din

urmă adăpost — casa — un adăpost neatârnat de nimeni.

Ascultați, ce zice unul din cei mai mari oratori din Anglia: „casa unui englez poate să fie numai ca un bordei săracăcios, pereții lui pot să fie crăpați, acoperișul lui poate să fie găurit de furtună. — Vântul ca și ploaia poate să intre liber în el, dar regele Angliei nu cutează să intre în el. Toată puterea lui, ori cât de mare ar fi ea, se curmă pe acest prag. — Astfel, grăiesc popoarele libere, căci ele știu, că acolo, unde nu se respectă casa, libertatea curând va muri.

Dar înțelesul casei este un înțeles și mai mare; aceasta este ca un sanctuar, — ca un loc deosebit de sfințit... — Acolo, în casa noastră noi stăteam ingenunchiați în dealungul ceasurilor triste a unei agonii prelungite, acolo noi am trăit chinurile cele de moarte prin cari orice suflet omenesc trebuie ca să treacă aici, pe pământ. Dar tot acolo noi pregătim și un leagăn. — Deci, acești pereți au auzit și strigătul celui întăinat al nostru. Astfel, o parte din sufletul nostru a intrat în aceste pietre.

Apoi, când izgonirea ne smulge pe noi din casa noastră, când noi rătăcim printre cei streini, aceste chipuri, descrise mai sus ne urmăresc pe noi mereu. — Înaintea ochilor noștri celor înlăcrămați se ridică icoana, care ne răpește pe noi, dar care ne și lasă și mai zdrobiți în singurătatea noastră cea tristă.

Iată, cât de scumpă, cât de duiosă și dulce este pentru noi casa pământească.

Dar casa din cer, locașul făgăduit de scumpul nostru Mântuitor, pe o veșnicie întreagă ne este și mai scump.

— „In casa Tatălui Meu sunt multe locașuri“

Acolo e casa noastră a celor credincioși, dragă sufletele. Este loc pregătit pentru cei credincioși, sus în cer, unde nu sunt dureri.

Nu-i așa, fratele meu, toți ne vom strânge acolo. O ce fericire! Să trăim ca niște copii ai Domnului ca să avem parte de moștenirea Lui.

Păr. Vladimir Popovici

Este loc pregătit pentru cei credincioși
Sus în cer unde nu sunt dureri...

Butoiul gol

Intr'o localitate din Germania, este un butoi de o mărime nemaipomenită. De mai bine de o sută de ani se găsește acolo. Mulți l'au văzut și au rămas uimiți. Dar, ce folos? De când se află acolo și până în ziua de astăzi, n'a curs din el nici măcar o picătură de vin. Și stă acolo gol și uscat, ros de vreme și de cari.

Sunt mulți oameni de geniu și învățați, care au multă cunoștință și deșteptăciune, dar în ce privește folosul, nu sunt mai buni ca acel butoi mare și gol.

Ei nu sunt de folos nimănui. Și dacă și-au tocit coatele (lauda lor de toate zilele!) — prin atâtea școli zeci de ani, ei tot sună a gol, plini de laudă deșartă. În cazul când aduc vre-un folos, acela e buzunarul lor și nimenea altul.

Mai bine un vas mic, dar care să aibă în el băutură răcoritoare, decât un butoi mare, mare dar de nici un folos. Cu cât mai multă binecuvântare nu curge din acele inimi modeste dar pline de iubire și credință curată, decât din acele mari și pline de deșertăciune și mândrie, ale atâtor învățați.

I. M

O mortăciune luminată

Știința înseamnă lumină, zic marii învățați, fără bucurie sau milă; iată însă, că Sahara are cea mai multă lumină și cu toate acestea nu este decât o mortăciune luminată.

Nic. Veliminovici

Mai ridică Doamne...

In aceste vremuri așa urgisite
Atâtea oițe vai, mult rătăcite,
Parcă n'au nici turmă, parcă n'au păstor,
Din lipsă de hrană iată multe mor.

Lupii vin la ele și rău le sugrumă,
Multe par bătute de vânt și de brumă.
Unele se neacă și cad în noroi,
Altele-s bolnave, vai sărmane oi!

Doamne, mai ridică pe acest pământ
Oameni cu credință, plini de Duhul stânt
Care cu căldură, care cu mult foc,
Să-Ți poarte cuvântul în orișice loc.

Mai ridică Doamne făclii luminoase
In aceste vremuri, așa'ntunecoase.
Mai ridică Doamne drepti și vestitori,
Mai ridică Doamne înțelepți păstori!

I TUDUSCIUC

De vrei cu Domnul ca să fii

De vrei cu Domnul ca să fii
La masa Lui bogată
Atunci pe gânduri nu mai sta
Ci vin' la El îndată.

De vrei cu Domnul ca să fii
Unde-l tot bucurie
Predă-te Lui să fi al Său
Las'calea cea pustie.

De vrei cu Domnul ca să fii
In veci în raiu cu Dânsul
Atunci ascultă glasul Lui
Și El ți-o șterge plânsul.

De vrei cu Domnul ca să fii
Să uiți de-ori ce povară
Atunci primește-L chiar acum
In a ta inimoară. Iacob Suciu

Cu inima plină de durere aducem la cunoștință rudeniilor și cunoșcilor că scumpul nostru fiu, nepot

OVIDIU ZENO PUIU ȘOMLEA

fost elev Lic. No. 2 Cluj

în ziua de 26 Decembrie 1939 la orele 18 a trecut din viață la cele eterne de abia 12 ani, după o boală scurtă dar foarte grea, împărțit fiind în mai multe rânduri cu sfințele taine ale muribunzilor.

Înmormântarea a avut loc în ziua de 29 Decembrie a. c. la orele 12 în cimitirul greco-catolic din Vișinelu.

Dorim în pace înger drag!
Noi ne rugăm pentru tine!

Vișinelu, la 27 Decembrie 1939.

Preot Gheorghe Șomlea, Lucreția născ. Buzan
ca tată și mamă

Văd. Iuliana Buzan și Văd. Maria Șomlea
bunici —

Letiția, Tiberiu, Felicia, Ersilia, Cecilia, Lilianna
frate și surori
Virgil
cumnat

Profesorii, colegii de clasă și liceu.

Semnele vremii

Antihristul la lucru

Mișcarea celor fără Dumnezeu și Negrii

Mișcarea celor fără Dumnezeu (ateiștilor) din Rusia a început să facă o mare propagandă și printre popoarele de altă rasă decât cea albă. Cea dintâi încercare au și început-o printre Negrii din America.

În Statele Unite și în America de Sud, e vorba să ia acum o secțiune neagră în liga ateștilor (celor fără Dumnezeu) S'au și început tratative pentru aceasta cu Negrul din Ame-

rica, Robson, care a fost vara (1938) la congresul ateștilor din Londra.

După unele știri, în această mișcare, numai în America de Nord sunt aproape un milion de atești. 200 din acești Negrii din America vor veni la Moscova, ca să fie formați ca propagandiști atești. (Ce luptă strașnică, dar în același timp zadarnică. Vezi psalmul 2 și 141)

Mișcarea Zadruga în Polonia

În Polonia, s'a ivit o nouă mișcare de înclinare spre păgânism, numită „Societatea Zadruga”. Ea se interesează îndeosebi de vechea cultură slavonă.

Toți membrii acestei mișcări trebuie să-și lase numele creștinesc și să-și ia în loc nume slavonești. —

Luptă de asemenea contra jocurilor moderne, căutând să reînvieze jocurilor vechi slavonești.

Pornirea de căpetenie însă este împotriva creștinismului: aceasta se vede și din faptul că mișcarea însăși se numește în chip deosebit „neopăgână”.

„Raiul” din Rusia

„Institutul american al Fierului și Oțelului” din Statele-Unite face socoteală că, măsura de pâine, cartofi, ouă, lapte, carne, unt și zahăr, pentru care un lucrător din America trebuie să lucreze un ceas și jumătate ca să poată cumpăra, un lucră-

tor în Rusia trebuie să lucreze 23 de ceasuri.

Iată belșugul făgăduit, prin bolșevism, muncitorilor ruși cărora li-se spune și acum că Dumnezeu nu le poate da nimic.

Când înlături Evanghelia

se înmulțesc crimele și fărâdelegile

Citesc într-o revistă: „Criminalitatea” este în mare creștere în Germania.

În anul 1934 au fost 12,294 condamnări pentru crimă; în 1936 au fost 16.855 condamnări, iar în 1937 numărul a sporit la 24,519 condamnări. S'a dublat în trei ani doar.

În adevăr după cum se vede, lupta pentru înlocuirea „evreului” Isus Hristos din Nazaret (Fiul vecinic și binecuvântat al lui Dumnezeu, Mântuitorul slăvit și Vieța vecinică) nu duce la nimic bun, ci tocmai din potrivă... Să luăm amintel...

Vremuri ciudate și schimbate

Mor oamenii

În Europa de frig

În Argentina de căldură

Ne predică și vremea

Un groaznic ger s'a lăsat asupra întregii Europe. A nins și a înghețat până și în Spania și Portugalia, Italia și Asia Mică, unde clima este de obicei mult mai domoală.

Gerul stăruie și la noi de câteva săptămâni. În Bucovina termometrul a coborât până la 41 de grade sub zero.

Și în alte părți tot așa. Haitele de lupi au pătruns în sate... Trenurile circulă cu mari întârzieri, o parte din ele fiind chiar sistate din

pricina frigului. Zeci de oameni au murit înghețați, pe stradă, pe câmp ori în casă.

În timp ce Europa e bântuiă de acest ger grozav, și oamenii mor de frig, în Argentina (America de Sud) sunt călduri mari și zeci de oameni mor de căldură.

Trăim cu adevărat vremuri ciudate și neînțelese. Dar timpurile grele pe cari le trăim, strigă și ele pe noi, să ne pocăim și să ne întoarcem la Dumnezeu.

Se spune că:

D. Hitler ar stăruî pe lângă Stalin să incheie pacea cu Finlanda

Ziarele engleze scriu că fuhrerul ar stăruî pe lângă Stalin să incheie pacea cu Finlanda.

Rusia se spune — ar înceta războiul dacă ar obține baze navale și aeriene în Marea Baltică, dreptul de a folosi portul Petsamo și unele modificări de frontieră spre Finlanda.

Trei ar fi motivele pentru care Germania dorește să se pună capăt conflictului ruso-finlandez.

1) Aceasta ar fi singurul mijloc pentru Reich de a pășura atât prietenia d-lui Stalin cât și a Ducelui.

2) Germanii cred că aliații se vor folosi de războiul din Finlanda spre a trimite trupe și material de război în Scandinavia.

3) Germania ține să obțină materii prime din Rusia, iar operațiile militare din Finlanda împiedecă Sovietele să furnizeze Germaniei cantități mai însemnate.

Cum mai merge războiul

pe cele trei fronturi de luptă — Discursul d. Chamberlain — Atacul german așteptat la primăvară — D. Stalin va lua conducerea trupelor pe frontul finlandez — Chinezii anunță biruințe.

Deși iarnă grea, luptele n'au încetat nici o clipă pe cele trei fronturi.

Pe frontul de Vest, așa zisele ciocniri de „patrule” la care iau parte până la 1000 de oameni se țin lanț. Trupele franceze au pătruns până în liniile germane, dar au fost respinse cu pierderi. — Lupte mai serioase sau dat în aer atât deasupra teritoriului francez și englez, cât și a celui german. — Pe mare așisderea au fost ciocniri și scufundări de vapoare.

În discursul rostit de curând d-l Chamberlain a spus că Anglia a pus și pune totul în cumpănă pentru a câștiga biruința asupra Germaniei. Întreg imperiul e mobilizat pentru ziua socotelilor din urmă. Se socoate că Germania a amânat atacul cel mare până în primăvară.

Pe frontul finlandez cu tot tri-

gul de aproape 40 grade sau dat necurmat lupte. Finlandezii apără cu îndârjire linia Manerheim și resping unul după altul atacurile din Nordul țării, unde au fost distruse două divizii ruse, cari fără să știe sau luptat una contra alteia.

Se spune că Stalin va lua personal comanda trupelor de pe frontul finlandez. Vreo 20 de divizii ruse vor da astfel un mare atac pentru a străpunge frontul și a ocupa Finlanda.

Se va vedea ce-or isprăvi.

Pe frontul chinez se dau deasemeni mereu lupte. De curând Chinezii anunță biruințe.

Și firește luptele continuă. Cine știe unde va mai sări scânteia în lunile ce vin, întreagă lumea clo-cote. Pe pământ tropic caii apocaliptici.

O nouă armă pe frontul finlandez: Sania blindată

Pe frontul finlandez rușii au folosit o nouă armă: Sania blindată. Ea are un dispozitiv pentru aruncarea torpilelor. Sania poate atinge viteza de 140 Km. pe oră.

Sania aceasta are asupra tancului avantajul de a putea circula pe

zăpadă, dar mânuirea ei este foarte grea.

Cercurile militare finlandeze declară că se așteptau la această armă nouă și că de pe acum dispun de mijloace de apărare.

DE PRETUTINDENI

„Păgânismul amenință întreaga Europă”

Păgânismul, scrie un ziar francez amenință nu numai Franța ci și întregul continent împotriva hitlerismului și a fratelui lui sovietic, nu avem altă linie de rezistență decât creștinismul și întoarcerea la credința care a asigurat Franței un destin întreg.

Emigranții ruși sunt împotriva războiului cu Finlanda

Un grup de personalități eminente ale emigrației rusești dintre cari se remarcă figurile d-lor Marc Aldanov, Nicolae Berdiaiev, Ivan Bunin, Dimitri Merejkowski, Sergiu Rahmninov, ect. au lansat un manifest în care se ridică împotriva campaniei rusești în Finlanda, spunând că între cele două țări nu există nici o chestiune care să nu poată fi rezolvată pe cale prietenească.

Manifestul face apel la conștiința poporului rusesc, care nu este vinovat de acțiunea oamenilor lui politici.

Ce material de războiu a trimis Italia, Finlandei?

Italia a trimis până acum Finlandei prin Germania, trei transporturi de materiale de războiu, cu tunuri, mitraliere, avioane și muniții. Două transporturi au trecut fără nici un incident în Finlanda; dar al treilea, încărcat pe 140 de vagoane, a fost oprit în Germania. Deasemenea au

fost oprite și avioane trimise pe calea aerului, cărora nu li s'a acordat benzină.

În ultimele zile s'a ajuns la înțelegere, așa că transporturile italiene își urmează cursul.

Un batalion de soldați ruși își omoară ofițerii

Un batalion de soldați ruși, cari luptă în Finlanda s'au răscolit împotriva ofițerilor și i-au omorât. Au aruncat apoi armele și au pornit în căutarea trupelor finlandeze, ca să se predea. După câteva zile ei au fost prinși de finlandezi.

Patru contra 12

„De undeva din Franța” se anunță că patru avioane franceze devănătoare au atacat de curând 12 avioane germane „Messerschmidt”. Grație tacticii lor francezii au dislocat formațiunea inamică, au doborât trei avioane germane și s'au înapoiat neatinse la bazele lor.

AVIZ

Începând un curs de taxatoare pe autobuzele noastre, reflectantele care cunosc limba română sunt rugate a se prezenta la sediul Sindicatului nostru din Calea Regele Carol II Nr. 119.

Cluj, la 11 Ian. 1940

„R A P I D”
Sindicatul Proprietarilor de Autobuze Cluj.